

Vejledning til udarbejdelse af sprogpolitik

Med udgangspunkt i Inatsisartutlov nr. 7 af 19. maj 2010 om sprogpolitik skal private virksomheder med mindst 10 ansatte, offentlige virksomheder og myndigheder udarbejde en sprogpolitik.

Sprogpolitikken skal være udarbejdet senest den 1. oktober 2010.

Kapitel 2 Sprogpolitik § 4

Private virksomheder med mindst 10 ansatte, svarende til 10 fuldtidsstillinger og offentlige myndigheder samt offentlige virksomheder skal udarbejde en sprogpolitik. Bestemmelsen pålægger både offentlige myndigheder og virksomheder samt det private erhvervsliv at udarbejde sprogpolitikker. Private virksomheder med under 10 ansatte undtages fra udarbejdelse af en sprogpolitik for at undgå, at små private virksomheder pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde i forhold til virksomhedens størrelse.

En sprogpolitik er et sæt retningslinjer, der sætter fokus på myndighedens og virksomhedens sproglige kompetencer og kompetencemål. En sprogpolitik kan tillige indeholde praktiske retningslinjer for myndighedens eller virksomhedens forretningsgange, for eksempel i relation til ekstern kommunikation og oversættelsesarbejde.

Inatsisartutloven fastsætter en forpligtelse til at udarbejde en sprogpolitik, men lader det være op til myndigheden eller virksomheden at tilpasse sprogpolitikken til myndighedens eller virksomhedens behov.

I Inatsisartutlov om sprogpolitik er der opstillet 5 forskellige eksemplificeringer ved udarbejdelsen af en sprogpolitik, og har ikke karakter af indholdsmæssige krav til en sprogpolitik.

En sprogpolitik kan indeholde

- 1) kortlægning af myndighedens eller virksomhedens sproglige kompetencer,
- 2) en synliggørelse af fremmedsproglige og kulturelle kompetencer,
- 3) en synliggørelse af myndighedens eller virksomhedens eksterne sproglige image,
- 4) retningslinjer for intern og eksterne kommunikation, og
- 5) kompetencemål for ansatte.

Nr. 1

En kortlægning af myndighedens eller virksomhedens sproglige kompetencer kan give et statusbillede af de sproglige kompetencer, som myndigheden eller virksomheden råder over. Denne kortlægning kan indeholde oplysninger om de ansattes modersmål, andetsprog eller fremmedsprog, herunder kendskab til teknisk sprog og fagspecifik terminologi. Desuden kan den sproglige kortlægning indeholde oplysninger om de ansattes uddannelsesmæssige kompetencer indenfor grønlandsk, dansk og fremmedsprog.

Nr. 2

Anvendelsen af fremmedsproglige og – kulturelle kompetencer i myndighedens forvaltning og virksomhedens drift kan betyde en synliggørelse af den enkeltes sproglige og kulturelle kompetencer i

det daglige. Det kan for eksempel være dialektkendskab, kendskab til fremmedsprog og fremmede kulturer.

Nr. 3

En synliggørelse af myndighedens eller virksomhedens eksterne sproglige image kan ske gennem myndighedens og virksomhedens eksterne kommunikation. Det kan komme til udtryk i forbindelse med for eksempel servicering, branding og markedsføring på forskellig sprog, herunder grønlandsk.

Nr. 4

Retningslinjer for intern og ekstern kommunikation kan indeholde oplysninger om, hvilke sprog der kan anvendes i bestemte sammenhænge, herunder anvendelse af oversættelser eller teknisk sprogbrug målrettet ansatte, kunder, forbrugere eller borgere samt udarbejdelse af retningslinjer for håndtering af sproglige konflikter.

Nr. 5

Kompetencemål kan angive behovet for bestemte sprog, adgang til sprogundervisning for ansatte, undervisning i sproglig formidling og forhandling samt stillingtagen til den enkeltes sproglige udvikling af sproglige kompetencer.

§ 4, Stk. 3

Det påhviler arbejdsgiveren at foretage en individuel og personlig samtale med medarbejderen om medarbejdernes behov for sprogundervisning samt indføring i grønlandsk kultur, historie og samfundsforhold.

Formålet med samtalen er dels for at foretage en afdækning af medarbejderens behov for herigennem at få et grundlag for iværksættelse af tiltag til imødekomme af disse behov.

Med formuleringen "individuel og personlig" er det præciseret, at samtalen skal ske med hver enkelt medarbejder for sig og således alene omhandle den pågældende medarbejders behov.

"Behov for sprogundervisning" skal forstås på den måde, at der også kan være tale om behov for sprogundervisning i andre sprog end grønlandsk, dansk og engelsk.